

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ANnus erat vndecimus post mille trecentos, cum Clemens V. pontifex Romanus concilium apud Viennam, Narbonensis Gallia urbem, celebrauit: In quo ad alterius anni medietatem protracto, Templariorum omnino nomen extinxit: deq; subueniendo Hierosolyma multa in eo verba iactata sunt, quae in irritum cecidere: & decreta promulgauit extantia, quibus de illius nomine Clementinis appellatio perseuerat. At Henricus, cum mensem Ianua egisset, maris, quam expectauit, tranquillitate oblata, triremibus quadraginta Ianuensium, Saonensiumque, Pisas petit, equitatu terra per Lucenses praemisso, quibus vastitas est commissa maxima. Digressionis verò, & addita à Florentinis, socijsq; Guelphis copia, numero longissimè Germanis inferiores, minori quàm erat opus, Lucensibus praesidio fuere. Praemissit ex illis Henricus Ludouicū Sabaudiensem Amadei filium, quingentos equites ducentē: qui Romam ad Stephanū Columnā accedens, in aedibus Lateranensi palatio contiguus se continuit: Idq; gentem Vrsinam ad inuidiam, nonq; Imperatoris suspicionem plurimam concitauit: Et Florentini post Henrici in Italiam aduentum, plurimā exulū suorum manū reuocauerāt: confirmandisq; societatibus, à Roberto rege institutis, fuerunt intentissimi. Quare agentis apud Pisanos Henrici, & vastantis Lucensem, Miniatensemq; agrū, Germani equitatus pericula vt cauere, neminē extra urbē agere, & oppida ac castella conspici curauerūt. Tres cardinales à Clemente pontifice missi, ad coronandū in Vrbe apostolica vice & autoritate Imperatorē: Ad quos ilicd Robertus rex Iohannē germanum suū, magno stipatū, sed inermi, comitatu venire curauit: vt nouo Imperatori vel

simulatè gratulatus, pompam redderet sua praesentia ornatorem. Profectus Pisis Henricus Plumbinum secus, per oram Hetruriae maritimam, Viterbium se contulit: ad quē clerus omnis, Romani populi, pars maxima, cum venisset, deduci inde coeptum est pompa in talibus consueta: Perductus in Lateranense palatium rex, quod Viterbū audierat de Vrsinorum à se alienatione, voluit intelligere. Omnes igitur urbis primores & honesto natos loco inferiores, ad conuiuium inuitauit, ut quimalo in eum essent animo, absentia notarentur: Veneruntque, praeter aliam multitudinem Stephanus Columna, Nicolaus Miletus, Hanibal, Hanibaldus, Iohannes Sabellus, Theobaldus de Campo flore: ut sola eius seculi primatibus defuerit gens Vrsina: quae sub ipsum Henrici aduentum, partem urbis infimam, adibus suis contiguam, & circumadiacentem Tyberi, pontique, Traiani continentem, ad viarum exitus repagulis communiērat: magis verita, ne aduersa factio quicquam in eos machinaretur, incautosque inuaderet, quam quod motus intentare quasuerit.

CAPVT IIII.

AD epuli finem Henricus de suo aduentu in hanc sententiam est loquutus: Iussu se & pactione à pontifice Romano Clemente coactum, venisse Romam, cum aliās certò sciri à Romanis posse, tum maxime virum cardinalium ibi praesentium testimonio, qui & confirmationi electionis de se factae praesentes Auinione fuerint, & Romam ad eius coronationē legati venisse conspiciantur: Non tamen tam longi itineris laborem sibi fuisse grauem, consideranti suos se Romanos amantissimum sibi populum visurum, cum quo letos iucundosque aliquot dies, cum quoludos & conuiuia ageret. Sed falsum se